

KAMIENISTY (41) ai

-en- (40), -ęn- (1).

a oraz e jasne (w tym w a 1 r. błędne znakowanie).

sg m N kamienisty (15). ◇ f N kamienistą (9), kamienist(a) (1). ◇ A kamienistą (1). ◇ L kamienist(e)j (1). ◇ n N kamienist(e) (3). ◇ I kamienistym (1). ◇ L kamienistym (1). ◇ pl N subst kamienist(e) (3). ◇ A subst kamienisté (3); -é (1), -(e) (2). ◇ L kamienistych (3).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI(XVIII) i XVIII w.

Przymiotnik od „kamień” ‘odłamek skalny’ (41) :

a. Pełen kamieni; scrupulosus Murm, BartBydż, Mącz, Calep; calculosus, lapidosus, saxosus, scrupeus Mącz, Calep, Cn; glareosus Mącz, Calep; petrosus, scruposus Mącz, Cn; saxeus BartBydż; petricosus, scopulosus Cn (31) : Saxeus, kamyenisty BartBydż 137b; Mącz 184a, 376a [2 r.]; Calep 151a, 582a, 949b, 957b [2 r.].

Wyrażenia: »kamienista (jest) droga« = scrupulosa via Murm, BartBydż; calculosa via, salebrae Mącz [szyk 4 : 2] (6): Niebáczyła krolewna niebiekák oftrofcij/ albo dalekofcij drogi/ ale prez [!] drogę oftrą/ bo kamieništą a tak daleką/ z láką ij s kwapienijm ífla OpecŻyw 10v; Murm 123; BartBydż 140b; Mącz 31b, 364d; Nie ochromiałby nam był koń, ále tám drogá Bárzo iešt kámieništa. CiekPotr 71.

»kamieniste miejsce« = saxetum Mącz, Cn; glareosum, salebrae Mącz; glareia Calep [szyk 6 : 1] (7): [dzięcielina] rofcie na kamieništých mieřthczach. FalZioł I 147a; BibRadz Eccli 32/22; Piscatus saxatilis, Lowienie przy kámieniřtym mieřfcu. Mącz 370a, 146b, 364d, 370a; Calep 457a.

»piasek kamienisty« (1): Calculus, [...] Drobne kamyczki rzéczne/ álbo piáfek oftry á kámieniřty. Mącz 31b.

»kamieniste pole« (1): Ager lapidosus, Kámieniřte pole. Mącz 184a.

»ziemia (jest) kamienista« [szyk 3 : 1] (4): Dłácorides piřze otim zielu kthore zowie po groeczku Clinopodiu^m, [...] rofcie na ziemi kamieniřtey FalZioł I 107a; BielKron 263v, 289; Strum O.

Szeregi: »kamienisty, (a) opoczysty, (skalisty)« [szyk 2 : 1] (3): Petrosus, Opoczifty/ kámieniřty skáliřty Mącz 296b, 364d, 370a.

»ostry, (a, bo) kamienisty« [szyk 3 : 1] (4): OpecŻyw 10v; BartBydż 140b; Calculosa via, Oftra á kámieniřta drógá. To yeřt/ w którey wiele kámienia. Mącz 31b, 31b.

»piaz(z)czysty (a. piaskowaty), (a(l)bo) kamienisty« (5): Thá ziemiá ná wielu mieřfc ieřt niepłodna/ niczemna/ piałzczýřtha/ kámieniřta/ y wod nie ma. BielKron 263v; Mącz 146b; Strum O; Calep 457a [2 r.].

Przen: Trudny (1) : Bo [ta droga] wiedzie dobre ná wieczną rádořć á pociechę [...] Y iako ieřt ítráfzna/ y iáko przykra/ trudna/ ciáfna/ á kámieniřta. RejZwierc 137v.

b. Utworzony z kamienia, kamienny (6) : Sicut lapideus quod est e lapide. řteinnicht. kámyeniřty. Murm 123; KlónFlis G2v.

Wyrażenia: »kamienista góra« (1): Iozeff teř řtary prowadzil iá przez puřćczę/ lafy/ bory/ ij teř kámieniřté góry OpecŻyw 28.

»grad kamienisty« (1): Miáfto dźdźá z niebá pádał grad kámieniřty KochPs 159.

»kamenista skała« (2): *StryjKron* 777; *Vyźrzał ze ku Tybrowi kámienista skála/ Nápadfzy fię/ od gory znácznie odewstála KlonWor* 24.

c. *Twardy jak kamień* (4): *Gruźki kámienisthe/ kwafney cierpnołci/ po obiedzie maią być iedzony FalZioł* III 23d.

Przen: Nieczuły, niewrażliwy (3):

Wyrażenie: »kameniste serce« [szyk 2 : 1] (3): RejPos 65v; *Możeli też oko ćielełne rozumu ludzkie⁸⁰/ krolełtwo to duchowne vpátrzyć? [...] o skutkách iego duchownych łercem kámienistym myłlić CzechRozm* 185; *SkarŻyw* 238.

Synonimy: a. opoczysty, ostry, skalisty.

Cf KAMIENIASTY, **KAMIENNY**, KAMIENY

MM